

Analýzy DNA nabízejí rozluštění:

Pochází pes z Číny?

Zhruba před 15 tisíci lety navázali vlci a lidé v prostředí dnešní Číny svazek, který vydržel dodnes. Šelmy zdomácněly a následovaly svého dvounohého společníka na západ až do Evropy. A byli u toho, také když skupina průkopníků v době kamenné vstoupila přes Beringovu úžinu do nového světa – do Ameriky.

doby však neexistují až dosud žádné archeologické důkazy. Nejstarší ostatky psa (čelist psa nalezená v Německu) jsou totiž staré 14 tisíc let.

Z dálné Asie se psi rozšířili ve stopách lidí na západ až do Evropy. Do Severní Ameriky se pravděpodobně dostali před 12 až 14 tisíci lety, tvrdí výsledky druhé studie. Vědci z Národního muzea přírodní historie ve Washingtonu získali sekvence dědičného materiálu z ostatků psů, které byly nalezeny při vykopávkách na Aljašce, v Mexiku, Peru a Bolívii.

Na základě těchto zlomků DNS dokázali vědci zjistit původ psů, kteří žili v Americe před příchodem novověkých evropských dobyvatelů po Kryštofu Kolumbovi. Jak vědci tvrdí, byli tito „přávodní obyvatelé“ těsněji příbuzní s euroasijskými psy a vlky než s domácími americkými vlky. Také předci těchto psů pravděpodobně přišli do Nového světa s přistěhovalci v době kamenné přes Beringovu úžinu.

Španělští a portugalské dobyvatelé poté prakticky zcela vyhubili původní psy indiánů. To dokazuje jiný výsledek uvedené studie. V Jižní Americe měla domácí zvířata Inků a Mayů zřejmě genetické

vlastnosti, které u moderních psů nenacházíme. Autoři studie z toho vyvozují, že dobyvatelé při chovu psů systematicky vylučovali domácí plemena psů. Očividně jim věnovali stejně malý respekt jako porobeným indiánům.

Třetí studie, která se objevila v USA, se zabývá pozoruhodnými sociálními schopnostmi psů, které psi získali během svého dlouhého vztahu s lidmi. Podle výsledků této studie jsou psi, pokud jde o porozumění lidským signálům, podstatně nadanější než jejich divocí příbuzní - vlci.

V probíhající výzkumu bylo testováno, jak reagují šimpanzové, vlci a psi na lidské pohledy nebo gesta, která upozorňují na schovanou potravu. Zatímco šimpanzové, kteří jsou s lidmi úzce příbuzní, se museli namáhavě naučit porozumět tomuto triku, většina psů ho zvládla hned na první pokus. Vlci žijí ve smečkách, a jsou tedy sociálními tvory, a přesto si s gesty a náznaky od lidí dokázali jen málokdy poradit, i když byli vychováni lidmi. V pokusech dopadla velmi dobře dokonce i malá štěňata psů, která prakticky ještě nepřišla do kontaktu s člověkem.

Holger Elfes

To alespoň naznačují výsledky dvou vědeckých týmů, které zkoumaly, srovnávaly a analyzovaly genetický materiál psů na obou stranách Atlantiku. Své práce tito vědci zveřejnili v renomovaném americkém vědeckém magazínu Science.

Evoluční biolog Petr Savolainen z univerzity ve Stockholmu vyhodnotil společně se svými kolegy vzorky genetického materiálu celkového počtu 654 psů z Evropy, Asie, Afriky a arktické Severní Ameriky. Srovnáním takzvaných mitochondriálních DNS kyselin vědci odhalili, že se zřejmě všechny zkoumané populace psů vyvinuly z jediného genofondu.

Vědci předpokládají, že praotci dnešních psů žili ve východní Asii. Tam byl genetický materiál moderních psů podstatně pestřejší než v západní Asii, Evropě, Africe a Americe. V této oblasti, uzavírají Savolainen a jeho kolegové, museli být vlci domestikováni již před dávnou dobou, takže se z nich mohlo vyvinout dostatek variant zvířat.

Sbratření šedých vlků s lidmi, které mělo tak bohaté následky, se podle názoru vědců mohlo odehrát zhruba před 15 tisíci lety. Shromážděná data však lze hodnotit i jinak. Podle jiné teorie se tato událost odehrála již před 40 tisíci lety. Z uvedeně

